

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **Ing. V. Š.**
bytem P. 6

proti

žalované: **Krajská veterinární správa**
Státní veterinární správy pro Středočeský kraj
sídlem Černoleská 1929, Benešov

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným soudu dne 4. 9. 2017, ve znění jeho doplnění podáním ze dne 23. 7. 2018, se žalobce domáhal žalobou proti rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 6. 2017, č. j. 078436/2017/KUSK, a současně žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. zrušení protokolu žalované ze dne 3. 3. 2017, č. j. SVS/2017/037293-S (dále též jen „napadený protokol“), a aby soud žalované zakázal provádět další kontroly chovatelů bez předchozího oznámení.
2. Usnesením ze dne 14. 8. 2018, č. j. 46 A 153/2017–70, zdejší soud vyloučil k samostatnému projednání žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 6. 2017, č. j. 078436/2017/KUSK. Toto řízení je vedeno pod sp. zn. 54 A 89/2018.
3. Soud se předně zabýval otázkami, zda je žaloba přípustná a včasná.
4. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. „[ž]aloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.“
5. Podle § 85 s. ř. s. „[ž]aloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.“
6. Žalobce v podání ze dne 23. 7. 2018 za nezákonný zásah výslovně označil protokol žalované ze dne 3. 3. 2017, č. j. SVS/2017/037293-S (dále též jen „napadený protokol“). Petitem se nicméně domáhal jak zrušení napadeného protokolu, tak i toho, aby soud žalované zakázal provádět kontroly chovatelů bez předchozího oznámení. Taktéž v rámci

svých žalobních námitek žalobce brojí nejen proti obsahu napadeného protokolu, ale rovněž proti postupu žalované při provádění kontroly žalobce (zejména tvrdí, že kontrola byla provedena neohlášeně a bez jeho přítomnosti). Je tedy zřejmé, že zde vznikl rozpor mezi tím, jak žalobce označil nezákonný zásah (napadený protokol) a obsahem žalobního návrhu (petitu) a jednotlivých žalobních námitek. Aniž by však bylo nutné vyzývat žalobce k odstranění této nejasnosti, nelze než dospět k závěru, že žalobu nelze věcně projednat a je třeba ji jako celek odmítnout.

7. Z petitu žaloby je zřejmé, že žaloba má tzv. zápůřčí povahu, neboť žalobce se nedomáhá pouze určení nezákonnosti zásahu, nýbrž i jeho odstranění, a to zrušením napadeného protokolu a ochrany před opakováním kontroly. V takovém případě je podle shora citovaného § 85 s. ř. s. žaloba přípustná, jen pokud žalobce vyčerpал jiné právní prostředky stanovené k jeho ochraně či nápravě (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017 – 42, publ. pod č. 3686/2018 Sb. NSS; všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
8. Z napadeného protokolu (první zásah) vyplynulo, že jde o kontrolní protokol podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád (dále jen „kontrolní řád“). Proti obsahu kontrolního protokolu (resp. zjištěním v něm zachyceným), jsou právním prostředkem nápravy námitky podle § 13 kontrolního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016 – 28 a obdobně rozsudek ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 98/2015 – 32, body 19 – 21). Z listin doložených žalobcem, konkrétně z oznámení žalované o zahájení správního řízení ze dne 4. 5. 2017, č. j. SVS/2017/049096-S, však vyplynulo, že žalobci byl napadený protokol doručen dne 3. 4. 2017, přičemž proti němu námitky nepodal. V žalobě ani v žádném z dalších podání zároveň žalobce netvrdí, že by tak učinil. Lze tak konstatovat, že žalobce nevyčerpал jiné právní prostředky k nápravě napadeného protokolu. Žaloba je proto v této části podle § 85 s. ř. s. nepřipustná a proto ji soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
9. Ve vztahu ke druhému zásahu, tj. postupu žalované při kontrole, žádné právní prostředky ochrany neexistují, neboť námitkami podle § 13 kontrolního řádu nelze brojit proti samotnému postupu provádění kontroly, ale jen proti kontrolním zjištěním (srov. obdobně výše citované rozsudky ve věcech č. j. 3 As 52/2016 – 28 a č. j. 9 As 98/2015 – 32) a ani zvláštní zákony žádné prostředky ochrany proti kontrolám prováděným žalovanou neupravují. V této části je tedy žaloba přípustná.
10. Soud proto dále přistoupil ke zkoumání včasnosti této části žaloby. Z napadeného protokolu vyplynulo, že kontrola žalobce probíhala postupně od 3. 3. 2017 do 21. 3. 2017, avšak žalobce jí, vyjma schůzky se zástupkyní žalované proběhnuvší dne 13. 3. 2017, nebyl přítomen. Jak ale bylo výše uvedeno, napadený protokol byl žalobci dne 3. 4. 2017 doručen. Ze žalobcem doloženého protokolu Městského úřadu Votice ze dne 2. 5. 2017, č. j. 12636/2017/ŽP-Po, o ústním jednání konaném téhož dne dále plyne, že žalobce byl s průběhem kontroly i s podklady řízení seznámen. Protokol o ústním jednání je přitom žalobcem vlastnoručně podepsán. O způsobu a provedení kontroly se tedy žalobce s jistotou dozvěděl nejpozději v tento den, tj. 2. 5. 2017. Dvouměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby podle výše citovaného § 84 odst. 1 s. ř. s. tak marně uplynula dne 2. 7. 2017. Žaloba byla z e-mailové schránky žalobce do elektronické podatelny soudu doručena až 4. 9. 2017, tedy více než dva měsíce po jejím uplynutí. I v této části žaloby tedy nelze než žalobu odmítnout, a to jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
11. Nad rámec nutného odůvodnění však soud dodává, že v rámci přezkumu zákonnosti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 6. 2017, č. j.

078436/2017/KUSK, v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí vedeném pod sp. zn. 54 A 89/2018 bude zdejší soud v rozsahu uplatněných žalobních bodů přezkoumávat též skutková zjištění Krajského úřadu Středočeského kraje, o něž je toto rozhodnutí opřeno a která jsou zachycena primárně v napadeném kontrolním protokolu.

12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. září 2018

Olga Stránská
předsedkyně senátu